

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 4

24. ledna 2010

Cena: 7 Kč

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB LETOS PŘIPRAVILY ŽENY Z KAMERUNU

První březnový pátek (letos připadá na 5. března) už tradičně v církvi slavíme jako ekumenické setkání Světového dne modliteb. Připojíme se tak ke křesťanům z více než 170 zemí světa, kteří se při společných bohoslužbách budou modlit za problémy země, která připravila liturgii. A nejen modlit - sbírka, kterou při této příležitosti vykonají, aspoň částečně pomůže problémy řešit. Společná celorepubliková sbírka má vyjádřit posláni Světového dne modliteb: poznávat - modlit se - konat (pomáhat).

Z loňské sbírky, konané v roce programu SDM z Papuy Nové Guineje, tak naši křesťané podpořili částkou 50000 Kč římskokatolický projekt Papežských misijních děl v České republice pro Papuu Novou Guineu, a to vybudování dvojtřídy pro 170 dětí v Yombe v diecézi Kundiawa. Kromě toho ještě podpořili částkou 15000 Kč projekt Orionu v Rychnově nad Kněžnou (pomoc handicapovaným dětem) a částkou 10000 Kč azylové zařízení v České Lípě (zakoupení pračky).

Letos bychom se měli seznámit s problémy obyvatel Kamerunu. Kamerunská republika se rozkládá ve střední Africe nad rovníkem. Její pobřeží omývané Atlantickým oceánem měří 402 km. Na západě hraničí s Nigérií a na jihu s Kongem. Rozlohou 475 440 čtverečních kilometrů ji můžeme srovnávat s Papuou Novou Guineou nebo s Kalifornií. Hlavní město Yaoundé má 1,1 milionu obyvatel. Nejdůležitějším hospodářským střediskem je dřívější hlavní město Douala. Jih vyplňuje pobřežní nížina, ve vnitrozemí je hustý tropický prales, který přechází v savanu a step. Středem Kamerunu se táhne Adamawský masiv. K neaktivnějším sopkám v západní Africe patří vulkán Kamerunská hora, vysoká přes 4000 m.

Zemí pro Evropany objevil v roce 1472 portugalský mořeplavec Fernando Po. Když připlul do Guinejského zálivu a zakotvil při ústí řeky

Wouri, našel v ní takové množství krabů, že ji přejmenoval na Krabí řeku, portugalsky Rio dos Cameros. Podle ní dostala později celá země název Kamerun.

Počet obyvatel se v roce 2006 odhadoval na 17,3 milionu. V Kamerunu je vysoká porodnost, ale i velká dětská úmrtnost. V úrovni obyvatel existují velké kontrasty. K nejstarším obyvatelům země patří Bakobové, nazývaní též Pygmejové. Obývají pralesy a živí se sběrem lesních plodů a lovem. Provozují směnný obchod, nabízejí ulovenou zvěř za zboží a na peníze nejsou zvyklí. V ostatních částech země převažuje zemědělství a drobné podnikání. Více než 60 % obyvatel Kamerunu je mladší než 25 let. Školní docházka je povinná do 11 let. Na středních školách se platí vysoké školné, a proto většina dětí dál nestuduje. První univerzita byla založena v roce 1962 a od roku 1998 má Kamerun 6 státních a 5 soukromých univerzit. Ke křesťanství se hlásí 60 % obyvatel, k islámu 20 % a zbytek připadá na původní náboženství. U křesťanů převažují římskí katolíci, následuje 11 denominací protestantských církví.

Hlavním zdrojem obživy pro 70 % kamerunského obyvatelstva je zemědělství (káva, tabák, kaučuk, banány, vzácné dřeviny). Vychází se hlavně ropa, nerostné suroviny a zemědělské produkty.

O Kamerunu se říká, že je miniaturou Afriky, a proto je turisticky velmi atraktivní. Jsou tu deštné pralesy, kde sídlí vzácné druhy ptáků a gorily, savany, stepi, nejvyšší hory v západní a střední Africe, vodopády, kráterová jezera a přírodní pláže s barevným pískem.

V roce 1884 byl Kamerun vyhlášen německou kolonií. Po první světové válce byla země Němcům odňata a svěřena do poručenské správy Společnosti národů. Převážná část připadla Francouzům, menší část Britům. Pak probíhalo postupné osamostatňo-

vání, až v roce 1984 vznikla Kamerunská republika s demokratickým politickým zřízením v čele s prezidentem. Dělí se na 10 provincií. Politický vývoj Kamerunu se vyznačuje značnou stabilitou na rozdíl od mnoha jiných afrických zemí, kde se rychle střídají vládní režimy.

O zdraví obyvatelstva pečuje vláda prostřednictvím ministerstva zdravotnictví, které se sice snaží podporovat různé programy proti epidemiím, ale v praxi je situace značně nepříznivá. Hygienické podmínky (kvalita pitné vody, infikovaný hmyz apod.) způsobují vysokou úmrtnost, zvláště dětí.

Zákony týkající se zaměstnávání dětí se nedodržují a země se potýká i s problémem dětské prostituce.

Kamerun se v roce 1983 připojil k zemím, které podepsaly Úmluvu Spojených národů proti diskriminaci žen. Postavení kamerunských žen je však dáno patriarchálními tradicemi, takže jejich diskriminace je stále častá. Existuje ještě i polygamie. Kamerunské ženy pracují převážně v zemědělství. Na venkově obdělává každá žena svůj kousek pole (maniok, yamy, kukuřice, arašidy, zelenina, koře-

ni). Živí z toho své děti a manžela. Ona rozhoduje, co se zaseje, a přebytek může prodat a získat sůl, mýdlo nebo konzervy, které vyměňuje dál. Muž pěstuje kakao nebo kávu na prodej. Platí daně a školné, učebnice, léky a látky na šaty, věci pro slavnosti. Často však výtěžek utratí za palmové víno nebo pivo a jen on rozhoduje, zda si raději koupí moped, rádio nebo další ženu. Žena proto musí mít vždy finanční rezervu na jídlo, protože tuto starost z ní nikdo nesejme.

Pro zajištění práv žen se přesto uděla-

Dokončení na str. 3

DIALOG K OBNOVĚ CÍRKVÍ ZAHÁJEN V BERLÍNĚ

Evropské společenství protestantských církví (GEKE/CPCE) zahájilo nový konzultační projekt s názvem "Ecclesia semper reformanda. Ekleziologické reflexe s ohledem na proces obnovy protestantských církví v Evropě".

Společenství GEKE/CPCE vzniklo přijetím Leuenbergské dohody (konkordie) v roce 1973, která byla vyústěním dlouhodobé diskuse mezi luterskými, reformačními a ostatními - jim příbuznými církvemi. Takto sdružené církve se navzájem plně uznávají po stránce instituční a tvoří tzv. společenství kazatelny a stolu Páně. Aktuálně tvoří GEKE/CPCE celkem 104 církví a od roku 1994 je členem i Církve československá husitská.

V současnosti čelí většina členských církví GEKE/CPCE podobným jevům, jako je úbytek členů na straně jedné, a na straně druhé odklon evropské společnosti od tradic, což se projevuje zejména v úbytku církevních svateb, křtů a pohřbů. Jakým způsobem jednotlivé církve reagují na tyto ale i jiné aktuální výzvy? To byla klíčová otázka, která odstartovala zmíněný studijní proces "Ecclesia semper reformanda", který je určen pro mladé delegáty (do 35 let). Rada GEKE/CPCE se tímto způsobem rozhodla zanalyzovat a zhodnotit církevní reformy, které v mnoha členských církvích probíhají.

Zahajovací setkání studijní skupiny proběhlo na podzim 2009 v Berlíně, kde se sešlo 30 delegátů z 15 zemí. Před tímto setkáním byly členské církve požádány o zaslání vlastních dokumentů týkajících se probíhajících reforem (pro zajímavost - žádná církev z postkomunistických zemí takový dokument nedodala). Tyto dokumenty tvoří startovací bod celého procesu. Na setkání v Berlíně si účastníci vyjasnili kritéria a přístupy, kterými budou téma obnovy církví zkoumat. Vytvořily se pracovní skupiny, kdy každá se zabývá určitou oblastí tématu (liturgie, duchovní úřad, eklesiologie, důvody pro obnovu...). Výsledek společné práce bude prezentován na generálním shromáždění GEKE/CPCE, které proběhne v roce 2012 v italské Florencii. Věřím, že by studijní proces mohl přinést, a to i pro naši církev, zajímavé informace a podněty, jakým způsobem mohou čelit církve aktuálním výzvám společnosti.

Vladimír Volráb,
delegát za
Církve československou husitskou

BRATR DR. KAREL FARSKÝ PRO NÁRODNÍ LISTY

Krátce po vzniku naší církve otiskl deník Národní listy 15. ledna rozhovor s dr. Karlem Farským, z něhož vyjímáme:

*** Co rozumíte svobodou svědomí?**
Jde o to, aby došlo se v životě veřejném i soukromém k uplatnění zásady, že se nikomu nemá z jeho dobrého přesvědčení, zejména v ohledu víry a náboženského přesvědčení, ničeho vnučovati a ničeho bráti. Na příklad účast na službách Božích v církvi římskokatolické vnucovaná hrozbou smrtelného hříhu, přijímání svátostí stejně vnucované, povinná účast dětí na službách Božích ve škole, zákaz čtení literatury obsahující názory od římských církevních odchylné pod trestem sus-

pense a interdiktů pro kněze (srovnaj nedávný zákon orgánu Klubu reformního duchovenstva, Práva národa - index, sylabus atd.). Církev československá má v tomto ohledu své příslušníky nejen vychovávatí takovým způsobem, aby celý jejich náboženský život byl radostně dobrovolným výrazem vnitřního přesvědčení, nýbrž, aby dovedli stejně svobody přát i svým spoluobčanům jiného vyznání, tedy zdůrazňují náboženskou snášenlivost.

*** Svoboda svědomí přirozeně neznamená nějakou rozháranou nekázeň náboženského života?**

Naprosto ne. Církev československá bude musiti také mít svůj "zákon", jež stanoviti bude úkolem nejbližší-

ho církevního sněmu. Ten bude musiti obsahovati jak zásady "dogmatické", tak právní a disciplinární.

*** Hodláte zavést svobodu i při výkladu Písma svatého?**

Ano. Církevní zákon zajistí stanoviti bude osnova náboženské výuky a výchovy na základě Písma svatého, avšak svobodně přesvědčení jednotlivcov nesmí touto osnovou trpěti újmy tak, že by jiný výklad byl mu vykládán ve zlé. V tomto bodě odchylujeme se podstatně od zákonů vydaných sněmem tridentským, kterým jest každý odchýlný názor o Písmu svatém anathematován (proklet), jako těžký hřích.

Z rozhovoru vybrala redakce

Ani šťastný, ani veselý 1

Stalo se mi to zrovna na Nový rok. V polo-prázdném vagonu metra si ke mně přisedla žena. „Stojí to za houby,“ procedila mezi zuby. Trošku mi to pokazilo sváteční náladu. „Ale ne,“ řekla jsem rozpačitě, „já jsem docela šťastná. Je přece Nový rok a docela hezký den.“

Pěkně jsem se na ni usmála a řekla: „Ničím se netrapte, bude to dobré. Přeji vám šťastný a veselý celý ten příští rok. Věřte tomu a bude to lepší.“ „To sotva,“ odsekla trochu nevrle. „Zrovna mě vyhodili z práce.“ Nevěděla jsem, co na to říci, ale vím, že čeho je srdce plné, tím ústa přetéka. Vybídla jsem ji proto, aby mi o tom vyprávěla. Když se vypovídá, možná že se jí uleví.

Byl to docela obyčejný příběh, stejný jako tisíce jiných. Byla na operaci s kolenem, marodila a na její místo přišla nová, zdravá, mladá a hezká. A tak se proti ní spikli. Něco byla pravda, něco si vymysleli. Kdo chce psa bít, hůl si najde. Výsledek? Od dnešního dne je nezaměstnaná.

Bylo mně jí líto. Ovšem nemohla jsem nepřehlédnout její poněkud zanedbaný zevnějšek, poněkud nekultivovaný způsob vyjadřování a možná i poněkud ledabylý vztah k pracovním povinnostem. Asi byli rádi, že se jí mohli zbavit. Na jedno volné místo prý připadá až dvacet zájemců. To už není volná soutěž, ale bitva o přežití.

Také realita je poněkud jiná. Pokud nejste úplně naivní, pochopíte, že z těch dvaceti zájemců se neumístí vůbec nikdo. Bude totiž přijat syn sestřenice milenky pana ředitele nebo vnučka sekretářky. Příbuznými v podnicích se to v poslední době zrovna hemží. Stačí jenom vědět své. Znam řadu konkrétních případů, ale nebudu je jmenovat, neznám přesně jejich osudy a nechci nikomu uškodit. Ostatně asi vždycky tomu tak bylo. Odjakživa byla košile bližší než kabát.

Jindřiška Kubáčová

Z kazatelského plánu

3. neděle po zjevení Páně

Pravím vám, že mnozí od východu i západu přijdou a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království nebeském. (Mt 8,11)

První čtení Písma: Ž 97,1-8

Tužby

2. Abychom všichni hříšní a necitlivé rozdělování mezi lidmi v Ježíši Kristu stále znovu a znovu překonávali, modleme se k Hospodinu.

3. Aby pro nás všechny bylo zjevení Páně počátkem života z víry, projevu se soucitem, milosrdenstvím a láskou ke všem svým bližním bez rozdílu, modleme se k Hospodinu.

Modlitba

Ty se skláníš k modlitbě bezmocných. Ty zůstáváš věčně a jsi připomínán ve všech pokoleních. (Srv. Ž 102) Proto prosíme: Mluv k nám neustále a my pak budeme oslavovat tebe, který na věky žiješ a kraluješ s nebeským Otcem v moci Ducha svatého. Amen.

Druhé čtení Písma: Ř 12,16-21

Evangelium: Mt 8,1-13

Čtení Písma k obětování: Ž 118,16-17

K požehnání: L 2,47

Vhodné písně: 133, 46, 179

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Náš církev náleží k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písma svatého. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamýšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)

Setřást prach z nohou

To byl symbolický úkon, který znamenal naprosté oddělení od někoho, zřeknutí se někoho a odmítnutí odpovědnosti za někoho. Pokyn k takovému jednání dal Pán Ježíš svým dvanácti učedníkům, když je vysílal na misií mezi Židy ke kázání evangelia, k uzdravování nemocných, probouzení mrtvých, očišťování malomocných a vymítání démonů. Ve kterém domě nebudou přijati, proti takovým lidem mají setřást prach ze svých nohou. Stejně tak vybídl Pán Ježíš dalších sedmdesát učedníků, když je vysílal do díla. Proti městu, které je nepřijme, mají veřejně na ulici vytřást prach z toho města, který ulpěl na jejich nohou.

Mt 10,5-15, zejm. verš 14;

Mk 6,6-12, zejm. verš 11;

L 9,1-6, zejm. verš 5

Když byl apoštol Pavel s Barnabášem na první misijní cestě a působili v synagóze v Pisidské Antiochii, Židé proti nim podnikli nepřátelství a vyhnaní je ze svého kraje. Oni na svědectví proti nim setřásli prach z nohou a odešli do Ikonie.

Sk 13,1-52, zejména verš 51
Pavel v Korintě mluvil v synagóze každou sobotu a snažil se získat Židy i pohany dokazováním, že Ježíš je zaslíbený Mesiáš. Židé se však proti Pavlovi postavili a rouhali se. On setřásl prach ze svého roucha a řekl: „Vy sami jste odpovědní za svou záhubu. Já jsem vůči vám bez viny, a od této chvíle se obrátím k pohanům.“

Sk 18,1-6, zejména verš 6

Prach – označení velkého množství

Abram s Lotem a s veškerým jméním vyšli na příkaz Hospodinův z Cháran a dostali se až k zemi zaslíbené. Lot se usadil v okrsku jordánském, Abramovi a jeho potomkům Bůh dal celou zemi kenaanskou: „A učiním, že tvého potomstva bude jako prachu země. Bude-li kdo moci sečíst prach země, pak bude tvé potomstvo sečteno.“ Totéž zaslíbení opakoval Abramovi vnukovi Jákobovi ve snu v Bét-elu.

Gn 12. a 13. kap., zejm. verš 13,16;

Gn 28,10-22, zejm. verš 14

Abraham byl vzorem muže Božího, byl považován za národně náboženského hrdinu. Často se ho dovolává nejen Starý, ale i Nový zákon. Pro

svou poslušnost a víru je příkladem věřícím. Abrahamovými syny jsou lidé víry. Abraham je tak vlastně otcem křesťanů. Zaslíbení, které mu kdysi bylo dáno, se splnilo – dnes jsou na světě miliony potomků Abrahamových – těch, kdo věří v jediného Boha. Pokud myslíme na naše sbory, přáli bychom si, aby také našich potomků v církvi bylo jako prachu, jehož zrnka nelze sečíst.

Žd 11,8-12; Jk 2,21-24; Ga 3,6-9

Hrnčírův a hlína

O hrnčírův máme v Bibli několik zmínek. Mezi Judovými potomky jsou uváděni vedle sadařů a vinařů také hrnčírů. Ti sídlili v Jeruzalémě a byli v králových službách. Po jejich dílně a po odhozených střepech snad dostalo své jméno "pole hrnčírůvo". Tento pozemek koupili jeruzalémští kněží za třicet stříbrných, které Jidáš odhodil v chrámě, když pocítil výčitku za zradu Pána Ježíše. Pozemek byl proto nazván "pole krve" a byl určen k pohřbívání pouťníků a cizinců.

1 Pa 4,23; Iz 41,25; 45,9; Mt 27,7

Texty vybrala: Jiřina Kubíková

(pokračování příště)

Nad Písmem

UZDRAVENÍ PÁNEM JEŽÍŠEM SKRZE VÍRU Mt 8,1-13

Dnešní evangelium nám dosvědčuje, že Pán Ježíš neoslyšel prosby ubohých. První příklad máme uzdravení malomocného. Ten k němu přistoupil s pevnou vírou, že ho Pán může uzdravit. Padl před ním na zem a řekl: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistit.“ On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ A hned byl očistěn od svého malomocenství. Nevyslovitelnou úlevu, ale i vděčnost musel uzdravený prožívat. Vždyť se mohl vrátit k těm, které měl rád. Podle příkazu Pána Ježíše se šel ukázat kněží. A proč kněží? Jen ti podle Starého zákona museli dát člověku, který se z malomocenství vyléčil vysvědčení, že se smí opět vrátit do společnosti bez obav, že tou těžkou nemocí někoho nakazí. Ano, takový byl Pán Ježíš. Kde ho volali, tam pomáhal. Kde plakali, tam těšil. Kde hladověli, tam nasýtil.

Když porovnáme, jak se chováme ke svým prosícím bližním, co vidíme? To, že chceme být moudřejší, než náš učitel. Když se setkáme s prosícími, hned máme tisíc výmluv, abychom prosbu nemuseli vyplnit. Ale to u skutečných křesťanů být nemá a nesmí. Říkáme-li, že Pán Ježíš je naším vůdcem a vzorem, musíme se podle něho řídit. On pomáhá a i my, pokud je to v našich silách, máme pomáhat. I věrný svědek Pána Ježíše apoštol Pavel nás vyzývá: „Jedni druhým břemena neste a tak plňte zákon Kristův.“ Snad se někdo zeptá: „Co za to budu mít, budu-li pomáhat svým bližním a budu mít s nimi soucit?“ I na tuto otázku můžeme slyšet odpověď Pána Ježíše. „Všechno, co byste chtěli, aby vám lidé činili, činite i vy jim.“ Křesťan nemá čekat na odměnu. Křesťan musí

být připraven i na nevděk. I Pán Ježíš sklízel často nevděk za svou láskyplnou pomoc. Např. když uzdravil devět malomocných a jen jeden se vrátil, aby mu poděkoval. Ani my se nemáme nechat odstrašit nevděkem. V listu k Římanům jsme vyzýváni, abychom neodpláceli zlým za zlé. Záleží-li na nás, máme mít pokoj se všemi lidmi. Nemstít se a odplatu nechat Pánu. Dokonce dát najíst a napít i nepříteli. Pán Ježíš nikdy žádnou prosbu neodmítnul.

V době, když se již roznesla zvěst o jeho uzdravovacích schopnostech, za ním přišel setník, velitel římské posádky v Kafarnaum, s prosbou o uzdravení svého sluhu. Už tato věc nás překvapí. Za Pánem Ježíšem přichází setník, tedy pohan a navíc důstojník vojska státu, který židovský národ v té době ovládal. V Lukášově evangeliu 7,4b v odpovídající perikopě nepřichází setník za Pánem Ježíšem sám, ale posílá za ním židovské starší, kteří se za něj přimlouvají. Říkají: „Je hoden, abys mu to udělal, neboť miluje náš národ, i synagogu nám vystavěl.“ Zde, v Matoušově evangeliu toto chybí. Setaník nepotřebuje, aby se za něj někdo přimlouval. Pán Ježíš dobře ví, jaký člověk před ním stojí. Nesoudí lidi povrchně podle jejich zaměstnání, národnosti nebo náboženské příslušnosti, jak k tomu někdy máme sklon my. Proto také hned slíbí: „Já přijdu a uzdravím ho.“ Teď však přijde daleko větší překvapení. Setaník si je natolik vědom své nehodnosti a Ježíšovy velikosti, že pronese tuto větu: „Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu, ale řekni jen slovo a můj sluh bude uzdraven.“ Tuto větu v trochu jině

podobě dobře známe. Říkáme ji každou neděli při bohoslužbách. Vyznáváme jí svou nehodnost a víru v Jeho moc a milost před večerí Páně. Uvědomujeme si vždy plně význam toho, co říkáme? V rvangeliích máme popsáno řadu Ježíšových uzdravování a každému předcházela jako nutný předpoklad uzdravení víra, že Pán Ježíš tento zázrak vykoná. Na závěr dnešního příběhu je setníkův sluh skutečně na dálku uzdraven. Tam, kde je veliká víra, je možný i veliký zázrak. Pán Ježíš i nás v biblických textech vyzývá k pevné víře. Pouhá příslušnost k církvi nám nezaručí přijetí do Božího království. Pokud nám bude scházet pevná víra, nic nám to nebude platné. Stejně tak nemůžeme bez víry čekat, že se dnes budou dít zázraky. Prosme za dar víry, kterou neotřese žádná těžká zkouška nebo zlé období našeho života. Pán nás nikdy neopustí, neopustíme-li my jeho, a bude i na nás a kolem nás konat zázraky.

Helena Salfická

Pane Bože, prosíme tě za dar takové víry, jakou měli všichni ti, které jsi pro ni mohl ze své milosti uzdravit. Dej, prosíme, ať nepropadáme malomyslnosti. Nechceme být zahanbeni při porovnávání víry pohana setníka z našeho podobenství a své vlastní. Kéž si stále uvědomujeme, že jsi vždy s námi připraven nám pomoci, ale také, že tvou pomoc nemáme brát sobecky jen pro sebe. Kéž ji dovedeme přijímat k věrné službě církvi. Amen.

PROČ BŮH DOPOUŠTÍ ZLO

Bůh stvořil člověka k obrazu svému a spolu s mnohým dalším mu daroval velice důležitou věc - svobodu. Ta je předpokladem toho, abychom mu mohli být rovnými partnery, což Bůh chce. Nikoli abychom se stali pouhými loutkami v jeho rukou. Je to podobné jako v partnerském životě. Pokud své milované osobě nedám svobodu a prostor rozhodovat a řídit se svojí vlastní vůlí, těžko si jí mohu plně vážít. Přesně to od nás Bůh chce. Dává nám zcela svobodnou vůli v přemýšlení i konání. Pokud je Bůh všemohoucí a vševědoucí, což je předpoklad, mohl by nám tak nějak vsugerovat nebo vnutit, abychom byli poslušní, pokorní, ctili morální hodnoty, neubližovali si navzájem... stali bychom se dokonalými. Stěží si lze ale potom představit, že bychom byli něco víc než ovečky na pastvě. Stejně tak jako člověk, aby mohl milovat, musí se tomu druhému otevřít, čímž mu dává zároveň možnost, aby mu ublížil. Pokud to neučiní a nechává si "zadní vrátka", nikdy to z jeho strany nebude opravdová láska. Bůh nám tedy také dává možnost mýlit se a nechovat se tak, jak by si sám přál.

Tím, proč existuje zlo, nemá příliš cenu se zabývat, protože existuje a je neoddelitelně spjata s tímto světem, ve kterém žijeme. Není zřejmě v naší moci zlo úplně odstranit, máme však možnost zlo nepodněcovat a nešířit. Jsem přesvědčen, že

zlo jako takové by se bez asistence lidí nemělo možnost projevit, my jsme jeho určitým nástrojem. Proto není pravda, že s ním nic nezmůžeme. Líbí se mi citát od R. Rollanda: „Nejhorší chorobou, kterou svět trpí, není síla zlých, ale slabost dobrých.“ Máme ovšem svobodnou vůli a můžeme konat jak dobro, tak i zlo. Problémem ale je, co se zlem, které se projevuje bez jakéhokoli našeho zásahu. Můžete se ptát: „Proč právě mně zemřel otec?“ „Proč zrovna náš dům postihlo zemětřesení?“ Kdyby existoval Bůh, mohl by tomu přeci zabránit. Vůbec by nedopustil, aby se něco takového stalo. Pokud by ovšem náš svět a naše počínání Bůh takto korigoval, jak určit, kdy by měl zasáhnout a kdy už ne v rámci zachování naší svobody? Jak posoudit, kde končí osobní svoboda jedince a kdy je potřeba zasáhnout a usměrnit jeho vůli? Navíc nikdy neznáme veškeré souvislosti věcí a událostí kolem nás. Co když nějaká, v našich očích špatná, událost způsobí mnohem více dobra tam, kam nedohlédneme?

Bůh by mohl zamezit "velkým zlům" a dopustit jen ta "malá". Kde je ale hranice? Zkuste se nad tím sami zamyslet. Pokud by se odstranilo "velké" zlo a zůstalo by jen to "malé", nezměnila by se zároveň s tím i měřítka našeho posuzování? Nebylo by pak dnešní malé zlo zítřejším velkým zlem? Pak tedy

odstraníme veškeré zlo, svět bude dokonalý... bude ale ještě existovat dobro? Jaký význam pak bude mít dobrý skutek, vlídný úsměv, podaná pomocná ruka, vzájemná solidarita, soucit s druhým... nepřestane tohle vše mít smysl? Stejně tak jako emoce a city? K čemu hněv a zlost, když nebudeme mít na koho se zlobit. Nebude závist, faleš, ale ani láska. Nějaké řešení tohoto dilematu určitě existuje a bude jím nejspíš ten jiný "svět", nebe, ráj... ale to, jak to tam bude vypadat a fungovat je jaksi Boží tajemství, na které nikdy nenajdeme odpověď. Mohli bychom tenhle svět rovnou zrušit, když je to v nebi dokonalé, ale z nějakého důvodu tu jsme a tím důvodem podle mého názoru rozhodně není náhoda evoluce.

Existence zla a utrpení je možná nutnou podmínkou naší svobody. Kdyby totiž svět neměl chybu a vše by bylo dokonalé, neměli bychom se mezi čím rozhodovat. Nenesli bychom za nic odpovědnost, protože bychom neměli na vybranou. Náš život by tak trochu ztrácel smysl. Vše by bylo příliš snadné a jednoduché. Bůh by v nás ztratil své partnery a spolupracovníky a z lidí by se staly pouhé loutky vykonávající jeho vůli. Byli bychom tu zbytečně. Neměli bychom důvod o něco usilovat, něco měnit, někomu pomáhat.

Antonín Jelínek ml.

Nový kazatel v Žamberku

Jubileum naší církve oslavila náboženská obec v Žamberku 10. ledna slavnostní bohoslužbou za účasti královéhradeckého biskupa Štěpána Kláska a také tím, že byl slavnostně uveden do funkce nový dobrovolný kazatel Aleš Toman, kterého jsme se zeptali:

* *Můžete nám říci něco o sobě?*

Je mi 23 let. Mám ženu Veroniku a malého synka Kryštofa (oba jsou členy Církve československé husitské). Nyní pracuji jako zdravotní bratr na psychiatrickém oddělení v odborném léčebném ústavu Albertinum Žamberk. Dříve jsem pracoval v léčebně pro dlouhodobě nemocné, také v Albertinu.

* *Proč jste se rozhodl sloužit právě v naší církvi?*

Myslím si, že se člověk nemůže rozhodnout sám. Když jde v Písmu o rozdávat jakýchkoli úkolů, vždy je to Bůh, který si člověka zavolá, pověří a zaúkoluje. Tak je tomu i se mnou. Pán Bůh si mne přivedl do Církve československé husitské jako konvertitu. Pro naši církev mne nadchl nejprve srdcem a poté postupně i rozumem - hlavně díky kazatelským kurzům naší královéhradecké diecéze, které vede bratr biskup Štěpán Klásek. Zde jsem poprvé vážně pochopil důležitost zvěstování Božího slova a ve svém srdci zaslechl hlas Pána, který mne k této službě povolával. Co má pro moji cestu Bůh připraveno do budoucna, to zatím nevím, ale vím jistě, že chci věrně a s pokorou sloužit všem bratrům a sestrám v církvi i mimo církve. Ukazovat na přímou cestu do Nebe - na Ježíše.

(red)

TISKOVÉ STŘEDISKO V BRNĚ INFORMUJE

Při diecézi v Brně existuje už několik let tiskové středisko, které vydává díla menšího rozsahu a rozšiřuje tak publikační činnost naší církve. Ovšem zdaleka ne všichni o tomto projektu vědí. S prací tiskového střediska nás proto obeznámil jeho vedoucí, ing. Pavel Pospíšil.

* *Kdy vzniklo diecézní tiskové středisko, jaký byl záměr?*

Diecézní tiskové středisko vzniklo roku 2006. Jeho založením jsme chtěli doplnit nedostatek drobných tisků v diecézi i v celé církvi.

* *Jaké tituly a materiály tisknete?*

Náplní tiskového střediska jsou brožurky pro povzbuzení i zamyšlení, modlitby, základní informace o teologii ČČSH, básnické sbírky autorů z řad církve, tisky pro děti (pohádky, omalovánky), teologická zamyšlení a přepis zajímavých přednášek. Dále vydáváme praktické tisky pro náboženskou obec, jako jsou křestní listy, potvrzení o členství v náboženské obci, cyklus vzdělávání pro členy rad starších, přání k narozeninám a pohlednice.

* *Která zajímavá díla tiskovým střediskem vydaná byste doporučil čtenářům Českého zápasu?*

Čtenářům ČZ bych doporučil díla bratra faráře Zdeňka Svobody: básnické sbírky "Nezaklepávejte mě, slova" a "Stesky a rozbřesky". Bratr farář Zdeněk Svoboda také vydal v našem tiskovém středisku knížku pohádek pro děti "O Árámovi a Áránovi a jiné pohádky", která určitě osloví i dospělé. Dále bych doporučil

dvě knížky duchovních zamyšlení od bratra faráře Juraje Jordána Dovaly "Ticho" a "Katedrála". Za přečtení stojí i knížka členky naší církve sestry Marcely Kašparové "Anděl se dívá klíčovou dírkou". Sestra Kašparová pracuje jako zdravotní sestra v nemocnici a do svých básní i krátkých próz promítá zážitky a atmosféru z tohoto prostředí.

Z malých zamyšlení bych doporučil brožurky "Povzbuzení 1" a "Povzbuzení 2", které jsou určeny do různých životních situací, brožurku povzbuzení pro pozůstalé "Pokoj vám" od Jany Wienerové i brožurku "Základ-

ní kameny" od téže autorky, která seznámuje se základy vírouky naší církve. Za přečtení stojí i útlá knížka "Vejděte...", ve které autorka Ludmila Štěpánková v krátkých povídkách vzpomíná na příběhy ze svého života.

* *Jak je možné si vaše tiskoviny objednat?*

Tisky je možné objednat v kanceláři brněnské diecéze, telefonicky, mailem na pp.goldp@seznam.cz nebo písemně. Zájemcům také na dotaz zašleme kompletní seznam vydaných titulů.

Ptala se: Petra Štěpánová

SVĚTOVÝ DEN MODLITEB LETOS PŘIPRAVILY ŽENY...

Dokončení ze str. 1
lo mnoho. V roce 1970 až 1984 se stala ministryní pro sociální záležitosti žena, paní Delphine Tsanga, a některé ženy nyní pracují v policii, v armádě, v úřadech, jako novinářky, lékařky, učitelky i advokátky. Kamerunské ženy se účastní všech církevních aktivit, a to víc než muži. 40 % děvčat dokončí 1. stupeň, 16,5 % dostane závěrečné vysvědčení a 0,5 % udělá maturitu. Školní rok má 3 trimestry (podle francouzského školství), na konci roku jsou závěrečné zkoušky. Znamky jsou od 0 do 20 (nejlepší), sleduje se průměr na žáka, třídu a školu. Každý sleduje, na jakém místě se umístí, není to šprtství, ale nutnost v konkurenčním prostředí. Na 1. stupni je 50 - 80 dětí ve třídě, v poslední třídě střední školy 15 - 20. Na vysokou školu jsou přijímací zkoušky. Čím je žák starší (tzn. že opakoval některé třídy), má menší šanci být přijat. Pro Kamerunčany je důležité, z jakého národa kdo pochází, tam jsou jeho kořeny a tradice. Platí to i pro lidi, co už dlouho bydlí ve

městě, pořád se řídí svými rodovými pravidly. Je to nezanedbatelná identifikace (čemuž my nerozumíme). Když je předseda vlády muslim, je jeho zástupce křesťan a naopak.

Zatímco v Evropě klesá porodnost (např. v Německu 40 % rodin nemá žádné dítě a průměr je 0,4 dítěte na rodinu, zatímco by bylo zapotřebí nejméně 2,4), v Kamerunu tento problém není. 4 lidé z každých 10 jsou do 15 let věku. Do 3-4 let mají děti bezstarostné dětství. Jejich "prací" je "zlobit", radovat se. Dívky v 6 letech už pilně pracují a hodně zmotou - nosí vodu a hlídají mladší sourozence, v 10 letech již pracují stejně jako dospělé ženy. Chlapci mají méně povinností a mohou si déle hrát (oblíbený je fotbal). Od 10 let se často učí u některého řemeslníka nebo pomáhají otci na plantáži. Při cestách na trh pomáhají nést těžší náklady. Rodina je často polygamní. Nevlastním sourozencům se říká "malí sourozenci". Potřeby lidí se řeší uvnitř velké rodiny. Malá sestra doprovází novomanželku, o nemanžel-

ské děti se starají prarodiče (není hřích mít nemanželské dítě).

Ideál krásy je podle evropských měřítek: světlá kůže, rovné vlasy a francouzská móda.

Od roku 1985 je v Kamerunu vlastní televizní společnost. Existuje však málo vlastní tvorby, promítají se americké a francouzské pořady.

O Kamerunu se lze dozvědět i mnoho dalších zajímavostí právě první březnový pátek, pokud se letos i vaše náboženská obec rozhodne uspořádat setkání Světového dne modliteb. Pokud byste si nevěděli rady, jak na to, jistě vám ráda pomůže předsedkyně českého výboru SDM naše sestra farářka Mgr. Alena Naimanová z Rychnova nad Kněžnou, se kterou se můžete spojit telefonicky (494 534 854 nebo 739 071 416) či mailem: naina@seznam.cz.

O materiály si můžete také napsat na adresu náboženské obce (Bezručova 16, 51601 Rychnov nad Kněžnou).

Podle materiálů SDM (noe)

ZPRÁVY

Výběrové řízení

Správní rada Institutu evangelizace a pastorační, c.p.o. (IEP) vyhlašuje výběrové řízení na funkci

REDITELE INSTITUTU EVANGELIZACE
A PASTORACE, C. P. O.

Funkce zahrnuje řízení a koordinaci všech aktivit IEP, zejména obsazení a správy studentské koleje v Praze 3, řízení převodu (z majetku královéhradecké diecéze do majetku ČCSH) a posléze obsazení a správy rekreačního objektu Betlém v Janských Lázních, organizace nakladatelské činnosti a vytvoření pracovního kolektivu pro zmíněné aktivity.

POŽADAVKY:

- * Schopnosti a zkušenost v manažerské práci
- * Ekonomické vzdělání – vysokoškolské či středoškolské
- * Práce s PC
- * Schopnost žádat o dotační tituly
- * Znalost 1 světového jazyka
- * Vztah k církvi.

PŘIHLÁŠKY:

zasílejte na adresu SR IEP, c. p. o., 166 26 Praha 6, Wuchterlova 5, do 15. února 2010.

Na tutéž adresu lze přihlášky doručit i osobně, a to do kanceláře ÚÚR v 1. patře. Mailem lze přihlášky zaslat na adresu tajemnik@ccsh.cz.

Přihlášky vyhodnotí komise složená z minimálně 2 členů správní rady IEP a 1 člena dozorčí rady.

Obálky budou otevřeny 18. 2. 2010 (hodina bude uchazečům oznámena). Výsledky budou oznámeny uchazečům a vyhlášeny na webu ÚR ČCSH do 28. února 2010 a v nejbližším čísle Českého zápasu.

dr. Ivana Macháčková,
předsedkyně SR IEP

SPRÁVNÍ RADA
INSTITUTU EVANGELIZACE A PASTORACE, C.P.O. (SR IEP)hledá správce rekreačního zařízení Betlém
a vrátného pro studentskou kolej v Praze 3

SR IEP hledá správce pro rekreační zařízení Betlém v Janských Lázních. Jedná se o správu budovy včetně zajištění provozu kuchyně. Požadujeme zkušenosti s vedením podobného zařízení a průměrnou znalost práce s PC. Znalost jednoho světového jazyka a vztah k ČCSH vítány.

Předpokládaný nástup: duben – květen 2010. Možnost bydlení v objektu.

Nabídky posílejte písemně nebo doručte na adresu SR IEP (kancelář ÚÚR) Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6 do 28. února 2010 nebo elektronicky na adresu tajemnik@ccsh.cz. Výsledky budou uchazečům oznámeny do 20. března 2010.

SR IEP dále hledá vrátného pro studentskou kolej v Roháčově 66, Praha 3. Jedná se o tři dvanáctihodinové služby týdně (od 8 do 20 h), z toho jednou za 14 dní v sobotu.

Zájemci necht' se hlásit písemně na adresu SR IEP, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, elektronicky na adresu tajemnik@ccsh.cz či na telefon 602 746 433. Nástup možný ihned.

Misijní víkend

Letos se bude v únoru a březnu konat Misijní víkend - společná iniciativa 6 misijních organizací působících v ČR, která chce vytvořit prostor pro křesťany a sbory se zájmem o misii, kde mohou získat informace, radu, povzbuzení i inspiraci, aby se zapojili do celosvětové misie.

Letošní druhý ročník má téma "Převzemi štafetu Moravských bratří". Hlavním řečníkem konference bude Jan Schlegel. Tento německý fotograf se nadchl pro vizi obnovit dědictví Moravských bratří a přímo v německém Ochranově založil pobočku YWAM (Mládeže s posláním), která se rychle stala jednou z nejdynamičtějších v Evropě a vysílá misionáře do mnoha zemí světa. Jan sám pracoval v zemích, jako je např. Afghánistán, Indie, Pákistán, Čína, Nepál, Etiopie, Mali, Thajsko...

Po "misijním obědě" nabídnou od-

polední semináře příběh o historii Ochranovských bratří, Martina Šambazová bude vyprávět o své misii ve Střední Asii i v ČR a nakonec si účastníci konference budou moci zvolit mezi semináři s následujícími tématy: "Jak poznám, že jsem to já", "Na misii s rodinou" a "Použij svoji profesi v misii". Připraven je i celodenní program pro děti od 4 do 14 let.

Misijní víkend je příležitostí k rozhovorům i naslouchání. Další informace naleznete na

www.misijnivikend.cz

(mv)

Výstava kreseb v Karlíně

V prostorách sboru naší církve v Praze 8-Karlíně, Vítkova 13, můžete zhlédnout výstavu kreseb výtvarné soutěže "Kámen ke kameni a je tu chrám - místo k modlitbě". Výstava je otevřena do 28. února (vždy v úterý 16 - 19, středu 15 - 18, čtvrtek 15 - 18 a neděle 8 - 11.30 h).

(red)

Vzpomínková bohoslužba

27. ledna uplyne rok od úmrtí naší sestry farářky dr. Anežky Ebertové. Náboženská obec Praha 2-Vyšehrad zve všechny její přátele na vzpomínkovou bohoslužbu, která se koná 24. ledna v 9 h.

(rst)

Workshopy 2010

Zveme na sérii 3 workshopů pro gospelové sólisty určených začínajícím sólistům, kteří se věnují nebo chystají věnovat gospelové hudbě. Zahrnuje technická a improvizáční cvičení.

Počet účastníků: 8 - 12, cena: 250 Kč
Termín: vždy pátek 18 - 20.30 h

Podmínky účasti: na workshop je nutné se závazně přihlásit předem. Účastníci dostanou některé materiály předem mailem k nastudování.

Dále pořádáme:

- * Kurzy pro matky s dětmi do 2 let
- * Kurzy pro členy týmů chval a vedení zpěvu při bohoslužbách
- * Kurzy hlasové techniky v historii evropské křesťanské hudby
- * Podrobné informace na www.adozpev.cz
- * Přihlášky škola@ado-zpev.cz

(ado)

EKUMENY VE SVĚTĚ

BRITSKÁ UČITELKA SUSPENDOVÁNA
ZA NABÍDNUTÍ MODLITBY ZA STUDENTKU

Křesťanská domácí učitelka ve Velké Británii byla suspendována svou společností poté, co nabídla, že se bude modlit za jednoho ze svých nemocných studentů.

Olive Jones (54 let) dávala hodiny matematiky 14leté dívce trpící leukémií u ní doma. V listopadu mluvila O. Jones o zázračných uzdraveních a nabídla v přítomnosti dívčiny matky, že se za ni bude modlit.

Když matka, Stephanie Lynch, řekla, že rodina je nevěřící, hodila O. Jones podle svých slov tento problém "přes palubu". Když odcházela, myslela si, že má s rodinou dobré vztahy, ale o několik hodin později jí její společnost, Oak Hill Short Stay School and Tuition Service, zavolala a sdělila, že na ni matka podala oficiální stížnost.

Zaměstnavatel řekl, že nabídka modlitby může být vnímána jako "šikana". Na rozdíl od O. Jones uvedla S. Lynch, že opakovaně žádala učitelku matematiky, aby její dceři přestala "kázat". S. Lynch také řekla, že její dcera byla "traumatizovaná" a "hluboce rozrušená" po návštěvách O. Jones, hlavně poté, co učitelka matematiky řekla, že mladí lidé jdou po smrti do nebe, čímž chtěla utěšit studentku, které zemřel blízký přítel.

„Hodiny s paní O. Jones byly stále traumatizující a rozhodly jsme se, že není správné, aby tato žena chodila do našeho domu,“ sdělila nedávno S. Lynch britským novinám The Telegraph.

Nicméně O. Jones tvrdí, že byla šokována, když slyšela, že rodiče mají problém s tím, že svou víru sdílí s jejich dcerou. „Jen jsem je chtěla povzbudit, aby byli otevření modlitbě, ale pokud nechtějí, nikdy bych je k tomu nenutila,“ řekla O. Jones na svou obranu, uvedla BBC.

Suspendování je důsledkem nedávno přijatého zákona o rovnosti a různorodosti, který vyzývá lidi ve veřejných službách, aby "prosazovali" rovnost a "respektovali" různorodost. O. Jones řekla, že se nezlobí na svého zaměstnavatele, který se jen snaží prosazovat pravidla rovnosti a různorodosti, ani na matku, která dělá to, co si myslí, že je správné. Je spíše zklamaná z politicky korektního systému ve Velké Británii, který neumožňuje lidem svou víru ani zmínit. „Žasnu nad tím, že země s tak silnou křesťanskou tradicí se stává země, kde je těžké o víře mluvit,“ posteskla si. Jelikož pracovala pro Oak Hill Short Stay School jen na částečný úvazek a neměla se společností smlouvu, byla propuštěna okamžitě poté, co byla stížnost podána. Domácí učitelka matematiky vyjádřila svou obavu, že incident zanechal na jejím jméno a charakteru "černou skvrnu" a bude jí ztěžovat hledání jiného zaměstnání. „Kdybych spáchala nějaký zločin, věřím, že by reakce byla úplně stejná,“ řekla. Učitelky se bude zastávat Křesťanské právní centrum.

cs.christiantoday.com

ZAMĚSTNANCI LONDÝNSKÉ CITY SI NECHALI
POSVĚTIT SVÉ NÁSTROJE – MOBILNÍ TELEFONY

Zaměstnanci londýnského finančního centra City si 11. ledna mohli nechat posvětit své mobilní telefony při mimořádném církevním obřadu anglikánského kněze v místním kostele. Informovala o tom agentura AFP.

Ojedinelého obřadu v kostele svatého Lawrence Jewryho ze 12. století se zúčastnilo kolem 80 lidí, kteří při požehnání zvedli své mobily nad hlavu, řekl kněz David Parrott.

Nápad uspořádat tento obřad se zrodil ze staré křesťanské tradice, podle které si pracující krátce po Vánocích přinášeli své pracovní nástroje, jako třeba pluh, a nechávali si je posvětit.

„Rozhodli jsme se uspořádat tento obřad přizpůsobený naší době. Modlil jsem se za lidi, kteří používají moderní technologie, a za ty, kteří je dělají funkčními,“ vysvětlil kněz.

Vzhledem k povaze obřadu si faráři ovečky směly výjimečně ponechat v kostele zapnuté mobily, ale jen v tichém režimu, dodala AFP.

www.christnet.cz

TUREK, KTERÝ KDYSI POSTŘELIL PAPEŽE,
CHCE NAPSAT KNIHU

Turek Ali Agca, který se v roce 1981 pokusil spáchat atentát na papeže Jana Pavla II., by rád napsal knihu. Uvedl to na webu britský deník The Sunday Times, jemuž Agca poslal rukou psaný dopis. V něm tvrdí, že od Japonska po Kanadu panuje o jeho dílo velký zájem.

Agca postřelil hlavu Římskokatolické církve 13. května 1981 v Římě. Papeže vážně zranil. Skončil za to v italském vězení. Jan Pavel II. mu dva roky po atentátu odpustil, když ho v jeho cele navštívil. V roce 2000 dostal Agca milost od italského prezidenta. Nyní je ve vězení v Turecku, kde si odpykává trest za vraždu tureckého novináře. Propuštěn by měl být 18. ledna. Atentátník v dopise deníku tvrdil, že o jeho memoáry už projevil zájem někteří evropské vydavatelé. Jeho memoáry by prý mohly mít cenu tři miliony dolarů. Někteří kritikům se však nelíbí, že by turecký ultranacionalista Agca měl ze svého zločinu profitovat.

cs.christiantoday.com

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

PÁN JEŽÍŠ UZDRAVUJE

V textu Mt 8,1-13 se dočítáme, jak Ježíš uzdravil malomocného a poté i sluhu setníka ochrnutého. Následující věty však nejsou všechny pravdivé. Tajenku získáte, když si vypíšete písmena, která jsou v závorkách jen za těmi pravdivými.

1. Malomocný přistoupil k Ježíšovi poté, co Ježíš sestoupil z hory. (N)
2. Za Ježíšem šly v té chvíli velké zástupy. (E)
3. Malomocný ho prosil: „Pane, nevěřím, že se to může podařit, ale zkus mě prosím očistit.“ (B)
4. Ježíš k němu vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Buď čist.“ (J)
5. Když byl ten muž uzdraven, poslal ho Ježíš, aby všude o svém uzdravení vyprávěl. (L)
6. Uložil mu, aby se ukázal knězi a obětoval předepsaný dar. (S)
7. Když přišel Ježíš do Betanie, přistoupil k němu setník. (K)
8. Prosil jej, aby vyléčil jeho sluhu, který ležel doma ochrnutý a hrozně trpěl. (M)
9. Ježíš řekl: „Přijdu a uzdravím ho.“ (E)
10. Setínek však odpověděl: „Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo a můj sluha bude uzdraven.“ (H)
11. Když to Ježíš uslyšel, podivil se. (O)
12. Odmítl však setníkův návrh s tím, že musí nemocného osobně navštívit. (M)
13. Setínek však dále naléhal. (O)
14. „Takovou víru jsem v Izraeli u nikoho nenašel,“ řekl Ježíš. (D)
15. Potom řekl setníkovi: „Jdi a jak jsi uvěřil, tak se ti staň.“ (N)
16. V tu chvíli se setníkův sluha uzdravil. (I)
17. Setínek hned telefonoval do svého domu, aby si ověřil, zda je to pravda. (S)

(Řešení z minulého čísla: Ježíš zde prvně zjevil svou slávu.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9